
Siemiechów, st. 2, gm. Widawa, woj. sieradzkie, AZP 73-45/57

Informator Archeologiczny : badania 32, 148-149

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko ciągnęło się na odcinku 200 metrów, jednakże obiekty występowały dość rzadko. Zarejestrowano występowanie materiału ceramicznego głównie z okresu wpływów rzymskich i ze średniowiecza. W trakcie badań odkryto kilka palenisk, jeden obiekt typu półziemianka i drewnianą studnię z zachowaną do wysokości ok. 10-12 cm drewnianą obudową z bali, o grubości ok. 7-10 cm i szerokości 12-15 cm, łączonych na zrąb. Studnia wystąpiła w zakłęśnięciu stoku a jej zachowana część znajdowała się kilkadziesiąt centymetrów pod powierzchnią gruntu. Dno studni wyłożone było deskami, a pod nimi znaleziono fragment ceramiki z okresu rzymskiego.

Materiały i sporządzoną podczas badań dokumentację złożono w Centrum Badań Archeologicznych Fundacji Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Rzeczki-Orszyny, st. 1, gm. Ciechanów, woj. ciechanowskie, AZP 43-63 - patrz: wczesne średniowiecze

Rzędziwojowice, st. 1, gm. Niemodlin, woj. opolskie, AZP 89-34/1 - patrz: środkowa i późna epoka brązu

Sekursko, st. 1, gm. Żytno, woj. częstochowskie, AZP 85-53 - patrz: wczesna epoka żelaza

SIEMIECHÓW, st. 2, gm. Widawa, woj. sieradzkie, AZP 73-45/57

- osada kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Marię Jażdżewską (Muzeum Miasta Pabianice) przy współudziale mgr. Ryszarda Adamczyka. Finansowane przez Fundację Badań Archeologicznych im. prof. K. Jażdżewskiego i Muzeum Miasta Pabianic. Dwudziesty trzeci sezon badań.

W lipcu 1998 r. Muzeum Miasta Pabianic kontynuowało badania osady ludności kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego na st. 2 w Siemiechowie. Osada usytuowana jest na wzniesieniu zwanym „Piekło”, na granicy gruntów wsi Rychłocice i Siemiechów.

W części południowo-wschodniej stanowiska, na terenie zniszczonym przez wycięcie drzew i karczowanie pni założono wykopy nr 255-257 o łącznej powierzchni 315 m². Nawiązywały one do wykopów ubiegłorocznych.

Odkryto trzy kolejne obiekty mieszkalne - półziemianki o konstrukcji słupowej, budowane na planie prostokątnym i ewentualnie czwarty obiekt - nr 21 ze względu na niewielkie rozmiary (2 x 1,8 m) nazwany jamą w odc. 257.

Wyeksplorowano też dwie jamy gospodarcze i liczne zaciemnienia, zawierające polepę i ceramikę:

CHATA XLV - odkryta na głębokości 42 cm od powierzchni ziemi, miała kształt wyraźnego prostokąta 4,55 m (po linii północ-południe) x 3,1 m (po linii wschód-zachód). Wypełnisko chaty, stanowiła czarna, przepalona ziemia z ułamkami ręcznie lepionej oraz toczonej ceramiki, polepą i kośćmi zwierzęcymi a także fragmentem przedmiotu żelaznego. Na obrzeżach chaty widoczna była wyraźna smuga spalenizny.

Na głębokości 0,8 m od powierzchni ziemi, po zdjęciu wypełniska chaty, w samym jej środku zarysowało się bardzo wyraźne, koliste zaciemnienie - ślad wkopanego pojemnika o średnicy 1,2 m, z płaskim dnem na głębokości 2 m od powierzchni ziemi. Na tejże głębokości widoczne były ślady po 5 słupach usytuowanych wzdłuż dłuższych (wschodniej i zachodniej) ścian chaty. Prawie płaskie dno chaty sięgało głębokości 0,8 - 1 m od powierzchni.

CHATA XLVI - odkryta na głębokości 45 cm od powierzchni ziemi, w przybliżeniu prostokątna, niewyraźnie rysująca się w planie płaskim, duża – około 7 m (po linii południowy zachód – północny

wschód) x około 4,2 m (południowy wschód – północny zachód. Rozległe palenisko ze smolistoczarnym wypełniskiem, kamieniami i polepą znajdowało się w północno-wschodniej części chaty. W jej części południowo-zachodniej odkryto bardzo regularne, koliste skupisko kamieni o średnicy 1,2 m. Kamienie ułożone były na zwartej masie polepy, bez śladów spalenizny. Dno chaty płaskie, na głębokości 1 m od powierzchni ziemi zauważono ślady 4 słupów w obrębie chaty i 1 pod krótszą (południowo-zachodnią) ścianą chaty.

Inwentarz ruchomy: duża ilość ułamków naczyń ręcznie lepionych i toczonych na kole, polepy, kości zwierzęcych.

Poza tym: 2 przeszłiki gliniane, szydło(?) żelazne, fragment przedmiotu żelaznego.

CHATA XLVII - zauważona już na głębokości 25 cm od powierzchni ziemi jako zaciemnienie z dużymi bryłami polepy i ceramiką. Obiekt rysował się wyraźnie na głębokości 50 cm jako prostokąt o wymiarach 4,4 m x 2,6 m. Dno chaty płaskie, wystąpiło na głębokości 0,83 m od powierzchni ziemi. W ciemnoszarym, niezwykle twardym wypełnisku znajdowano duże bryły polepy, ułamki naczyń ręcznie lepionych i toczonych na kole oraz kości zwierzęce. Palenisko z luźnych kamieni i brył polepy umieszczone było w zachodniej części chaty. W obrębie chaty i za nią zarejestrowano kilka śladów po słupach.

Odc. 255/JAMA - odsłonięta na głębokości 40 cm pod powierzchnią ziemi jako wyraźne zaciemnienie o wymiarach 1,5 x 1,8 m, oznaczona na powierzchni kilkoma kamieniami. W przekroju jama miała kształt owalny, dno na głębokości 1 metra od powierzchni ziemi. W szarym wypełnisku znaleziono okrągłą sprzączkę żelazną z długim kolcem.

Odc. 257/JAMA (ew. chata XLVIII) - odkryta na głębokości 48 cm od powierzchni ziemi, miała kształt owalny o wymiarach 2 x 1,8 m. W ciemnoszarym, bardzo twardym wypełnisku znaleziono masę fragmentów naczyń prawie wyłącznie ręcznie lepionych, polepę i kości zwierzęce.

Ze wszystkich odcinków zebrano dużą ilość luźnej ceramiki, polepy i kości zwierzęcych. Znaleziono także fragment górnego kamienia żarnowego, żelazną, kolistą sprzączkę do pasa. Wśród ułamków ceramiki toczonych zauważono stosunkowo więcej niż dotąd fragmentów z ornamentem wyświecanym. Poza tym występowała charakterystyczna dla osady w Siemiechowie piękna ceramika siwa.

Badań na stanowisku 2 w Siemiechowie nie zakończono i stwierdzono konieczność ich kontynuacji, szczególnie ze względu na niszczenie osady przez wyrąb lasu i karczowanie pni.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Miasta Pabianic.

Muzeum Miasta Pabianic planuje kontynuację badań.

SOBIESZYN, st. 14, gm. Ułęż, woj. lubelskie

- osada kultury przeworskiej (młodszy okres przedrzymski)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone we wrześniu przez Piotra Łuczkiewicza (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 125 m².

Pod warstwą kulturową znajdowało się 26 obiektów (jamy zasobowe, palenisko, piec do wytopu metali i dwa prawdopodobne piece) i obiekty datowane na fazę A₂ młodszej kultury przedrzymskiej oraz jeden (nr 23) datowany na fazę B₂ młodszej kultury przedrzymskiej. Odnotowano silny stopień zniszczenia partii stropowych.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowo-Wschodniej”.

Badania będą kontynuowane.

STRĘKOWA GÓRA, st. 33, gm. Zawady, woj. łomżyńskie, AZP 36-81

- stanowisko wielokulturowe